

Scrisoare

de Daniel Chirileanu

Ce mai este pe-Acasă, Bunul meu Tată?
Mai stau îngerii cu opreliști de foc la grădină,
Inima Ta la fel de cu jale suspină?
O simți tot atât de uitată?

Sa știi că și-n inima mea e târziu,
Lumina la ferestre e bătrână.
Mi-i alergarea oarbă și străină,
Iar gândul fără Tine e pustiu.

Pe drumul dinspre Casă-a asfințit,
Mi-e iarnă printre vise fără stele.
Uitățile m-au troienit și ele,
Iar așteptarea-mi se ascunde-n mit.

Poate la Tine nu-s clepsidrele murind,
La mine însă moare orice clipă.
Mă tem ca-n marea timpului risipă
Să nu mă pomenesc cu dorul inimii pălind.

Îți scriu, că Te aștept mult mai devreme,
De la un pol la altul mi-e urât.
Sunt chipul Tău în bezne coborât
Și-ți scriu aceste semne să Te cheme.